

ХОРА, ИЗПРЕВАРИЛИ СВОЕТО ВРЕМЕ

Франсис Бейкън. Наследството на Бейкън

Един от най-важните мъже за епохата на 16-17 век, бил розенкройцерът Франсис Бейкън.

Влиянието му било колосално. Той бил философ, политик, писател, но и Велик Посветен на розенкройцерите в Англия, бил е фактор в създаването на новата вълна европейско масонство, „баща” на съвременната наука, автор на много есета, на съчинението Новата Атлантида и е най-вероятният автор на шекспировите пиеси.

Той също така е бил член на тайно общество, наречено Орденът на Шлема, посветено на богинята на мъдростта–Атина Палада, изобразявана като носеща шлем и държаща копие. Изследователи на темата, като Менли Палмър

Хол /33*/, известният масонски историк, са почти сигурни, че Бейкън е бил роден от връзка между кралица Елизабет I, „девствената кралица” и любовникът ѝ Робърт Дъдли, графът на Лестър. Бейкън бил отгледан от Николас и Ан Бейкън и щял да стане най-влиятелният мъж в държавата, открито и тайно, с титлата Виконт на Сейнт Албанс и ролята на Лорд Канцлер на Англия. Ако Бейкън е бил синът на кралица Елизабет, това би обяснило бързото му издигане и превръщане в известен политик и знаменит член на тайни общества. Но това му спечелва и врагове- той е осъден по скалъпено дело за корупция.

Франсис Бейкън се издига до Високо Посветен в Тайното Знание по време на управлението на вероятната му майка Елизабет I и наследникът ѝ Джеймс I - пряко свързан с масонството шотландски крал, който обединил английската и шотландската монархия, когато бил коронован през 1603г, като първият крал на двете страни.

Именно в тези години, Франсис Бейкън и Робърт Флъд /също свързан с историята на новото европейско масонство/ - Велик Учител от Ордена на Цион, ръководили превода на Библията на крал Джеймс, която според едно проучване от 1881г. съдържала поне 36 191 грешки в превода ѝ. Бейкън бил изключително образован и интелигентен човек, и не е за вярване, че е можел да сгреша с превода на Библията, в такъв мащаб, освен ако не е било планирано да бъде така. Бейкън премахва от неговата версия и двете книги на Макавеите - те били враждебно настроени към Тайно общество, наречено Назаряни, една издънка на Братството по времето на мита за Исус.

Бейкън бил наречен „бащата” на съвременната наука, на емпиризма като метод, като се фокусира върху физическото ниво на съществуване. Защо обаче Бейкън би подкрепял подобна версия на „наука”, когато той бил един Висш Посветен в тайното познание и е знаел истината? Тук има сериозна загадка, особено ако се вземе предвид, че други „бащи” на съвременната наука като Исак Нютон и Робърт Бойл също са били напреднали Велики Посветени от Ордена на Цион. Загадъчно е, че Франсис Бейкън, посветен в Древното Тайно знание, свързан с розенкройцерите и други Братства, едновременно разделя християнската църква и пише за християнската Библия, в същото време полага основите на съвременната „наука” за тези времена, която е отправя много предизвикателства към догматичните основи на християнството. Фр.Бейкън настройвал двете страни една срещу друга, за да създаде среда, в която един друг неспоменат план да може да процъфти - този на развитието на човешкото познание, на търсенето на истината вътре в човека, за да се познае истината за Всемира.

Мое лично предположение е, че той умишлено създавал среда, в които трябвало да изпъкнат будните, готови за извисяване умове, и в същото време е държал „настрана” църквата.

Една от хипотезите за Фр.Бейкън е, че той е представил част от Тайното Познание „за онези, които имат уши” чрез шифри и символизъм в шекспировите пиеси.

Бейкън, подобно на авторите на Стария и Новия завет, както и на историите за „Граала на крал Артур”, е бил високо посветен в тайните мистерии, предаващи чрез кодове и скрити значения. За него спец.служби казват, че е един от ползващите на древния шифър АТБАШ /заместващ шифър/.

Менли П. Хол казва, че Бейкън е посочил, че е бил истинският автор на една поредица от кодове. Неговото езотерично число е 33 и на една страница в първата част на шекспировата пиеса „Хенри IV”, името „Франсис” се появява 33 пъти.

Използвал е водни знаци върху хартия, за да предаде неговите символи, както са правели розенкройцерите и други тайните общества. Тези символи включвали розата и кръста и връзки грозде – във виното, кръвните линии.

Бейкън е вплитал Таро-символизъм в кодовете си, включително числата 21, 56 и 78, които са свързани тестето карти Таро. В едно шекспирово фолио от 1623г. (с размер на половин печатарски лист), християнското име на Бейкън се появява 21 пъти на страница 56. Терминът Рота Мунди често се появява в ранните манифести на братството на Кръста и Розата. Подредени, буквите в Рота образуват Таро, древното име на картите Таро.

Шекспир, от друга страна, е бил известен като Бардът (на английски - поет, певец). Бард обаче означава и друидски посветен в Древното Знание, точният оксфордски речник казва, че има още едно значение на думата „bard” – „парченце **бекон**, поставено върху месо преди да бъде опечено”. (Бейкън на английски – **bacon** значи бекон).

Известният Театър Глоуб в Лондон, където са играни пиесите, е бил построен според принципите на свещената геометрия, последната „шекспирова” пиеса - „Templest” включвала много розенкройцерски концепции.

Идеята, че шекспировите пиеси са били написани от слабообразован местен от Стратфорд на Ейвън-Уилям Шекспир е недостоверна и не издържа на елементарно проучване. Шекспир – „Бардът” е израснал в градче, което тогава нямало училище, което да предаде такова образование. Родителите му били неграмотни и той е пренебрегвал ученето. Но пиесите му са били писани от някой с огромно познание за света, което може да бъде събрано от невероятен брой книги в много области и с лично преживяване чрез пътуване. Шекспир не е разполагал с такава библиотека, и никога не е напуснал страната. Но Франсис Бейкън е имал такава библиотека, и е пътувал до много от местата, изобразявани в пиесите. Откъде Шекспир е знаел френски, италиански испански, датски, класически латински и гръцки? Отговор– той нямал това познание. Бен Джонсън, близък приятел на Шекспир казал, че „Бардът” разбирал: „малко латински и още по-малко гръцки!” Но Бейкън е изучавал тези езици. Дъщерята на Шекспир– Джудит е била неграмотна-не е могла да си напише името на 27 годишна възраст. Не се връзва, че човек, писал толкова красиво би имал дъщеря, която не може да си напише името като подпис. Съществуват само 6 познати примера за собствения почерк на Шекспир, всичките са подписи, 3 от тези 6 са върху завещанието му. Те разкриват човек, незапознат с перото и ръка, вероятно е била направлявана от друг човек. Не съществува ни един автентичен портрет на Шекспир. Различията в изобразяването му от художниците потвърждават, че не са занели как е изглеждал.

Зад шекспировите пиеси е стояла скритата ръка, стояща зад огромната част от значимите исторически събития и личности, движещи тогава прогреса в Европа – ръката на Братството.

Според мен, както Твореца е отредил ръката ни да е с пет пръста, така развитието на Древното Знание и на Братството е наложило създаване на негови разновидности, имащи обща архитектура /Масонство, Розенкройцери, Братството на Цион и др./, и вероятно - общо управление и цели.

Но защо е трябвало Висш Посветен да „работи под прикритие” като Шекспир?

Моята скромна догадка, осъзнавайки недостатъчността на знанията ми в тази насока, е, че Франсис Бейкън е имал няколко стратегически задачи: меко е неутрализирил църквата, държейки я настрана и осигурявайки подходящи условия за шотландеца Джеймс I /масон/, за поощряване развитието на истинския прогрес чрез титаните на науката и мисълта - Нютон, Робърт Бойл, Робърт Флъд, Кеплер и мн. други от така наречения Невидим Колеж в Англия. Полага основи на класификацията на науката.

В същото време, е работил по посока на управление на обществото-вместо хляб и зрелища, той предлага Шекспировите пиеси, даващи удоволствие за мнозина, и тайна от друга страна- тайни знаци и кодове за малцина, които в последствие са се присъединили към различните разновидности на Братството. Според мен, тази мисия е била успешна, защото тогава в Англия започва една епоха, през която Масонството е активно интегрирано с Науката, Развитието на държавата, с развитието на Образованието и на управлението на Обществото.Масонството, Науката и Прогреса стават едно цяло за поне два века.

Както знаем, „Знанието е сила” или „Напред, науката е слънце, което във душите грей”☺